

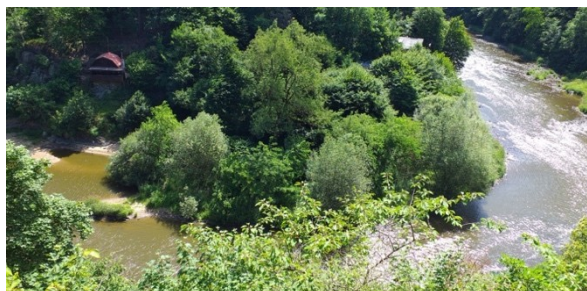
POSÁZAVSKÁ STEZKA TROCHU JINAK – 17. června 2022

DOPRAVA: autobusem ze Smíchovského nádraží do Pitkovic

DÉLKA TRASY: cca 11 km

NÁROČNOST: středně náročná, dobrou obuv, svačtinu a hůlky s sebou

Předpověď tropického dne byla asi příčinou, že se nás na takovou (dá se říci) exkluzivní vycházku sešlo jen dvanáct. Z Pitkovic jsme vyrazili po červené TZ (po [Naučné stezce Medník](#)) tentokrát proti proudu řeky Sázavy. Zastavili jsme se (jako obvykle) vysoko nad řekou na Raisově a Klimentově vyhlídce, abychom se pokochali pohledem do hlubokého, skalami obklopeného, údolí – Údolí Ticha a Údolí Slunce, jak je pojmenovali osadníci.

Na rozcestí Pod Třebším jsme vyměnili červenou TZ za zelenou a pokračovali roklí Třebšínského potoka okolo Třebšínského vodopádu k sídlu, nám již důvěrně známého, vodníka Třebša. Naše oko se potěšilo velkým množstvím vystaveného vodnického nádobí – rozmanitých hrníčků, pod kterými si vodník ukrývá dušičky utonulých v Sázavě. Vzápětí jsme došli ke krásné zvoničce a příjemné hospůdce na návsi v Třebšíně, kde jsme se občerstvili (po 4,5 km cesty).

Následně i k červené TZ na [Posázavskou stezku](#) do Pitkovic. Navštívili jsme i vlastní vrchol [Medníku](#) a u kamenné mohyly se vyfotili. Zanechali jsme tam i zápis ve „vrcholové knize“.

Většina trasy vedla stinným údolím Sázavy a listnatými lesy na svazích Medníku, a tak jsme ani žádné mimořádné horko nevnímali. Některé úseky na této trase (především sestupy) jsou dost náročné. Hůlky se opravdu hodily. Celou cestu nás provázel zpěv ptáků a osvěžující vůně lesa – modrá obloha, vůkol samá zeleň a ten vzduch! Pohoda, pohoda, pohoda. Příchod do Pitkovic na stanoviště autobusu „klapnul“ a po krátkém čekání, které jsme vyplnili občerstvením u stánku, jsme odjeli do Prahy.

Honza Šiml

[Tipy na výlety v okolí Třebšína](#)